

บทที่ 3

ระเบียบการวิจัย

การนำเสนอานบทนี้เป็นการกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. คำแปรและการวัดคำแปร
2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. คำแปรและการวัดคำแปร

1.1 คำแปรตาม (dependent variables) คือ การเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

- 1.1.1 การเลือกประกอบธุรกิจส่วนตัว
- 1.1.2 การเลือกประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่มิใช่ธุรกิจ เช่น รับราชการ พนักงานบริษัท รัฐวิสาหกิจ ฯลฯ

1.2 คำแปรอิสระ (independent variables) ประกอบด้วยคำแปรดังนี้

- 1.2.1 บัณฑิตศึกษาค้นคว้าหลังจบครุฑ หมายถึง บัณฑิตศึกษาภาคต่อมเบื้องหลังทางด้านครุฑของตัวบุคคล เช่น อาชีพของบิดา, มารดา อาชีพของสามี สถานภาพการสมรส
- 1.2.2 บัณฑิตศึกษาศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษาภายใต้ระบบการศึกษาอย่างเป็นทางการ
- 1.2.3 บัณฑิตศึกษาระดับการทำงานก่อนประกอบอาชีพปัจจุบัน หมายถึง ประสบการณ์งานที่เป็นประสบการณ์การรับรู้ต่าง ๆ และการฝึกอบรม ที่แต่ละบุคคลได้รับจากการปฏิบัติงาน รวมทั้งสภาพหรือลักษณะของงานก่อนที่จะประกอบอาชีพปัจจุบัน
- 1.2.4 การวัดคำแปรด้านบุคลิกภาพส่วนบุคคล แบ่งเป็น

ก. ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement)

หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ การได้เข้างานในการทางาน

อย่างอิสระมีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยพยายามย่อต่ออุปสรรคเพื่อให้บรรลุมาตรฐานระดับสูงและทำสิ่งที่ยาก ๆ ได้ดีโดยเร็ว

Lindgren (1997 : 31-33 อ้างจาก เขามากลล์ แจ็งอรัลฎฎ, 2529) กล่าวว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะเป็นผู้ที่มีทัศนคติชอบปรากฏฐานของความทะเยอทะยาน การแข่งขัน และมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น (self-improvement) นอกจากนี้ยังชอบงานที่ป่าสนางและท้าทายบุคคลเหล่านี้จะทำงานที่ยาก ๆ ได้ยาวนานกว่าคนอื่น และมักจะทำงานได้มันดี เมื่องานนั้นมีลักษณะน่าเบื่อหน่ายเป็นงานประจำ (routine)

การวัดค่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระยะแรก ๆ นั้นใช้การสร้างจินตภาพ (Thematic Apperception Test) ซึ่งเริ่มต้นโดย Murray (1938) ต่อจากนั้น McClelland และคณะ (1953) ได้พัฒนาวิธีการสร้างจินตภาพเป็นเครื่องวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สะท้อนให้เห็นอิทธิพลของจิตไร้สำนึก McClelland ตั้งสมมติฐานว่า ถ้าบุคคลมีความริเริ่มเชิงในการอยากทำอะไรให้สัมฤทธิ์ผลเขาจะแสดงออกมาด้วยการสร้างจินตภาพ โดยเขามารู้ตัวว่าเขากำลังพูดถึงตัวเอง วิธีการทดลอง คือ ให้กลุ่มตัวอย่างดูภาพ 3 ภาพแต่ละภาพรวมเวลา 5 นาที

ภาพที่ 1 ขณะกำลังทำงาน เป็นภาพชาย 2 คนอยู่ที่เครื่องกล

ภาพที่ 2 ขณะกำลังศึกษา เป็นภาพเด็กชายนั่งที่โต๊ะมีหนังสือวางอยู่ตรงหน้า

ภาพที่ 3 ขณะที่พักอยู่ด้วยกัน

เรื่องที่เขียนภาทนต์ให้บรรยายในขอบเขตของคำถาม 4 ข้อ คือ

1. อะไรกำลังเกิดขึ้น บุคคลในภาพคือใคร
2. มีอะไรเกิดขึ้นแล้วก่อนสถานการณ์อันนี้
3. บุคคลกำลังคิดอะไร
4. อะไรจะเกิดขึ้น

ถ้าหากผู้ตอบบรรยายจินตภาพเกี่ยวกับความบากบั่นในการทำงาน การวางแผนงานให้รอบคอบเพื่อความสำเร็จของบุคคลที่ปรากฏในภาพเขาก็จะได้รับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงถ้าบรรยายเกี่ยวกับความสำเร็จในการทำงานเป็นส่วนน้อย เขาจะได้รับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

การศึกษาครั้งนี้ ได้สร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความต้องการความสำเร็จโดยคัดแปลงจากแบบสอบถามของ Hermans (1970) และของเขามากลล์ แจ็งอรัลฎฎ (2529) ซึ่งเขาประมุขต์มาจาก เครื่องมือวัดแบบ TAT (Thematic Apperception Test)

ข. อานาจการควบคุม (Locus of Control) หมายถึง ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับผลการกระทำ ซึ่งแบ่งเป็น

1. การควบคุมตนเอง (Internal Control) หมายถึง ความเชื่อของบุคคลรางวัล ความสำเร็จ (success) หรือความล้มเหลว (failure) เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองด้วยทักษะ ความสามารถ และความพยายาม

2. การควบคุมภายนอก (External Control) หมายถึง เป็นความเชื่อของบุคคล ที่ว่ารางวัล ความสำเร็จ หรือความล้มเหลวถูกควบคุมโดยอำนาจภายนอก คือ เป็นผลมาจาก โชคชะตา

การวัด Internal-External control (I-E Scale) โดยการสร้างแบบสอบถาม ที่ดัดแปลงจาก I-E Scale ของ Rotter (1966 อ้างจาก Robinson และ Shaver, 1972 :146-147)

ค. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง ความกล้าในการตัดสินใจต่อเหตุการณ์ ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยไม่ทราบผลล่วงหน้าโดยรู้จักประมาณระดับการเสี่ยง (moderate degree of risk)

การวัดตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวัดตัวแปรได้จากการสร้างแบบสอบถามจำนวน 47 ข้อ กระจายแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัวจากแบบสอบถามข้อ 1-5 ได้แก่ อายุ ลำดับการเกิด สถานภาพการสมรส การศึกษา ภูมิภาคหลังทางครอบครัว ซึ่งได้แก่ อาชีพของบิดา มารดา และสามี การศึกษาของบิดา มารดาและสามี สถานภาพการสมรส ซึ่งวัดได้ดังนี้

ระดับการศึกษา

ในการวัดระดับการศึกษาของบิดา มารดา, สามี รวมทั้งการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง มีคคือ หลักในการให้คะแนน ดังนี้

ต่ำกว่าประถม-ประถม หมายถึง การศึกษาระดับต่ำ

มัธยมต้น-มัธยมปลาย หรือ ปวช. หมายถึง การศึกษาระดับปานกลาง

อนุปริญญา หรือ ปวส. บริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง การศึกษาระดับสูง

อาชีพของบิดา มารดาและสามี วัดโดยแบ่งเป็น

รับราชการ (1)

ข้าราชการบำนาญ (1)

รัฐวิสาหกิจ (1)

พนักงานบริษัทและโรงงานเอกชน (1)

อาชีพเชิงวิชาชีพ (1)

กรรมกรรับจ้างทั่วไป (1)

ไม่ได้ทำงานแล้ว (1)

ประกอบธุรกิจส่วนตัว (2)

สถานภาพการสมรส วัดโดยแบ่งเป็น

- โสด (1)
- แต่งงาน (2)
- หม้าย (3)
- หย่าร้าง (3)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับประวัติการทำงาน และงาน/อาชีพปัจจุบัน

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพปัจจุบัน ได้จากแบบสอบถาม ข้อ 10-12 ulyให้ผู้ตอบเขียนตอบ เช่น

- ท่านเริ่มทำงาน (หรือก่อตั้งกิจการธุรกิจ) ปัจจุบัน เมื่อท่านอายุ.....ปี
- ท่านประกอบอาชีพ

1. ประกอบธุรกิจส่วนตัว กิจการของท่านผลิต/ขาย
หรือบริการสินค้าประเภท ulyระบุ.....

2. ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ธุรกิจ.....ulyระบุตำแหน่ง.....

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในงาน และลักษณะหรือสภาพของคนอาชีพเดิม ได้จากแบบ

สอบถาม ข้อ 13-14 ulyให้ผู้ตอบเลือกตอบ เช่น

- ก่อนที่ท่านจะทำงานปัจจุบัน ท่านเคยเปลี่ยนงานมาแล้วหรือไม่

1. เคย ulyระบุ

1. เป็นงานประเภทเดียวกับที่ท่านทำอยู่ปัจจุบัน

2. ไม่ใช่ประเภทเดียวกับที่ท่านทำอยู่ปัจจุบัน

2. ไม่เคย

ความพึงพอใจงาน/อาชีพเดิม สร้างเป็นมาตราวัด ซึ่งประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ

ซึ่งใช้ Likert scale เป็นเครื่องมือวัด ulyกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ สำหรับข้อความที่เป็น บวก คือ

(5) เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(4) เห็นด้วย

(3) น่มเนาจ

(2) น่มเห็นด้วย

(1) น่มเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนข้อความที่เป็น ลบหรือปฏิเสธ กำหนดระดับคะแนนลักษณะตรงกันข้าม คือ

(1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(2) เห็นด้วย

(3) น่มเนาจ

- (4) ไม่เห็นด้วย
- (5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ซึ่งประกอบด้วยข้อความจำนวน 5 ข้อ มีข้อความที่เป็น ลบ หรือปฏิเสธ คือ ข้อความ 1,2,3 ตัวอย่างของข้อความที่เข้าร่วม เช่น

- ท่านรู้สึกว่างาน/อาชีพเดิมของท่านเป็นงานที่น่าเบื่อ
- ถ้าเลือกได้ ท่านอยากกลับไปทำงานเดิมอีก
- ท่านคิดว่าโอกาสก้าวหน้าในงาน/อาชีพเดิมมีน้อย

ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในงาน เป็นการวัดความรู้สึกที่ผู้ตอบคิดว่า เป็นประโยชน์ต่อ งานปัจจุบันมากน้อยเพียงใด โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

- (5) มากที่สุด
- (4) มาก
- (3) ปานกลาง
- (2) น้อย
- (1) น้อยที่สุด

ซึ่งประกอบด้วยประสิทธิภาพที่ได้รับ คือ การศึกษา, การฝึกอบรม, การท่องเที่ยวดูงาน และ ประสิทธิภาพจากงาน/อาชีพเดิม

เมื่อรวมคะแนนของทุกข้อความในมาตราวัดความพึงพอใจในงาน/อาชีพเดิมครบแล้วได้ แบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้หลัก Percentile ที่ 33 และที่ 66 เป็นจุดตัดได้ผลดังนี้

- 5 - 11 คะแนน ถือว่า มีความพึงพอใจในสภาพงาน/อาชีพเดิมในระดับต่ำ
- 12 - 15 คะแนน ถือว่า มีความพึงพอใจในสภาพงาน/อาชีพเดิมในระดับปานกลาง
- 16 - 21 คะแนน ถือว่า มีความพึงพอใจในสภาพงาน/อาชีพเดิมในระดับสูง

ประสิทธิภาพในงาน แบ่งกลุ่มโดยใช้หลัก Percentile ที่ 33 และที่ 66 เป็น จุดตัด ได้ผลดังนี้

- 4 - 13 คะแนน ถือว่า ประสิทธิภาพในงานมีประโยชน์ต่องานน้อย
- 14 - 16 คะแนน ถือว่า ประสิทธิภาพในงานมีประโยชน์ต่องานน้อยปานกลาง
- 17 - 20 คะแนน ถือว่า ประสิทธิภาพในงานมีประโยชน์ต่องานน้อยมาก

ส่วนแบบสอบถาม ข้อที่ 19 - 22 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อมูลด้านแหล่งการลงทุน, การเป็นเจ้าของกิจการและจำนวนลูกจ้าง ตัวอย่างของข้อความ ที่เข้าร่วม เช่น

- การประกอบธุรกิจของท่าน ท่านได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับเงินลงทุนจากแหล่งใด
- การก่อตั้งกิจการของท่าน.....
 - [] 1. ท่านเป็นเจ้าของเพียงคนเดียว
 - [] 2. มีหุ้นส่วน ท่านเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ.....ของกิจการ
- ท่านมีลูกจ้างประจำจำนวน.....คน

ตอนที่ 3 ประกอบด้วยมาตรวัดตัวแปรด้านบุคลิกภาพ คือ ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) การควบคุมตนเอง (Internal Control) และความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) ซึ่งได้ใช้เทคนิค Likert scale เป็นเครื่องมือวัด โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ สำหรับข้อความที่เป็น บวก

- (5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- (4) ไม่เห็นด้วย
- (3) ไม่แน่ใจ
- (2) เห็นด้วย
- (1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนข้อความที่เป็น ลบ หรือปฏิเสธ กำหนดระดับคะแนนในลักษณะตรงกันข้าม คือ

- (1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- (2) เห็นด้วย
- (3) ไม่แน่ใจ
- (4) ไม่เห็นด้วย
- (5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ซึ่งแต่ละมาตรวัดประกอบด้วยข้อความสำหรับวัดตัวแปร 6 - 9 ข้อความดังกล่าวคือ

- 1) มาตรวัด ความกล้าเสี่ยง ประกอบด้วยข้อความที่สร้างขึ้นจำนวน 6 ข้อความ เป็นข้อความเชิงปฏิเสธ คือ ข้อ 26, 28 ตัวอย่างของข้อความที่ใช่วัด เช่น
 - ถ้ามีเงิน ท่านจะลงทุนทำธุรกิจเป็นอันดับแรก
 - หากเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ท่านก็จะประกอบกิจการต่อไป เพราะคาดว่าสถานการณ์ต่าง ๆ จะดีขึ้น
 - ท่านคิดว่าควรนำเงินไปฝากธนาคาร มากกว่านำมาลงทุนทำการค้า
- 2) มาตรวัด การควบคุมตนเอง (Internal Control) ประกอบด้วยข้อความที่สร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อความ มีข้อความเชิงปฏิเสธ คือ ข้อ 31, 35 และ 37 ตัวอย่างข้อความที่ใช่วัด เช่น

- ท่านคิดว่า คนเราควรเชื่อโชคชะตา พรหมลิขิต
- ท่านเห็นว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นผลจากการกระทำของตนเอง
- ความก้าวหน้าในงานอาชีพต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเป็นสำคัญ

3) มาตรฐาน ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) ประกอบด้วยข้อคำถามที่สร้างขึ้นจำนวน 9 ข้อ มีข้อความเชิงปฏิเสธ คือ ข้อ 39, 40, 43 และ 46 ตัวอย่างของข้อความที่ใช้วัด เช่น

- ความภูมิใจของคนเรา คือ การได้ทำอะไรสำเร็จ หรือแข่งขันจนได้ชัยชนะด้วยตนเอง
- เมื่อมีงานค้างอยู่ ท่านมักจะผลักดันประกันพรุ่งเสมอ
- ท่านจะทำงาน ทุกอย่างอย่างทุ่มเท จนกว่าจะพอใจในผลงานนั้น
- หากท่านจะทำอะไรท่านมักจะหาอย่างทันทีทันใด ใฝ่ฝันมีการวางแผนอย่างรอบคอบ

ความถูกต้อง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของมาตรฐาน ประเด็นความถูกต้องของมาตรฐาน เริ่มต้นด้วยการใช้แนวคิดทางทฤษฎีหรือมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนามสร้างมาตรฐาน หลังจากนั้นค้นหาข้อความของคำถามทั้งหมดจากอาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบแก้ไข นอกจากนี้ยังค้นหามาตรวัดดังกล่าวให้ผู้มีประสบการณ์ในการทบทวนช่วยพิจารณาตรวจสอบ แก้ไขด้วย ส่วนในประเด็นความเชื่อถือได้ของมาตรวัด ได้ทดสอบโดยนำคำตอบของตัวแปรต่าง ๆ แต่ละตัวมาหาค่า Reliability Coefficient Alpha เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อความ (Items) ต่าง ๆ ทั้งนี้มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาประกอบด้วย ดังนี้

1. Correlation Matrix คือ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าของข้อความนั้น ๆ กับข้อความอื่น ๆ แต่ละข้อความในตัวแปรตัวเดียวกัน ถ้าข้อความใดมีความสัมพันธ์กับข้อความอื่น ๆ ในตัวแปรเดียวกันเป็น ลบ หรือมีค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่าข้อความอื่น ๆ มากจนเด่นชัด หมายความว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับข้อความอื่น ๆ ที่เหลือ

2. Corrected Item-Total Correlation คือ ค่าความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละข้อความกับคะแนนของข้อความทั้งหมดในตัวแปรหนึ่ง ๆ หลังจากนั้นเอาคะแนนของข้อความคำถามนั้น ๆ ออกไปจากคะแนนรวมแล้ว ถ้าข้อความใดมีค่าดังกล่าวต่ำกว่าข้อความอื่น ๆ มากจนเด่นชัด ถือว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับข้อความอื่น ๆ ที่เหลือ

3. Alpha If Item Deleted คือ ค่าที่แสดงให้เห็นว่า ถ้าตัดข้อความหนึ่งข้อความใดออกไป จะทำให้ค่าความเชื่อถือได้ของตัวแปรนั้น ๆ มีค่าเป็นเท่าใด ถ้าหากทำให้ค่า coefficient alpha สูงขึ้นก็ควรตัดข้อความนั้นออกไป

แต่อย่างไรก็ตามการตัดข้อความต่าง ๆ ที่ใช้วัดตัวแปรแต่ละตัว ควรพิจารณาความถูกต้องของมาตราวัดด้วย กล่าวคือ แม้จะมีข้อความที่ให้ค่าความเชื่อถือค่า แต่ถ้าวัดความนั้นมีความสำคัญต่อเนื้อหาของการวัด ก็ควรคงเอาไว้ เพราะถ้าวัดออกไปอาจจะทำให้เนื้อหาขาดหายไปหรือไม่ครอบคลุม

หลักเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้พิจารณาข้อความเชื่อถือได้ของมาตราวัดตัวแปรลักษณะของงาน/อาชีพเดิม ความกล้าเสี่ยง การควบคุมตนเอง และความต้องการความสำเร็จ

ตัวอย่างการพิจารณาความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัดที่ขมกานี้ คือ การพิจารณาข้อความเชื่อถือได้ ของตัวแปรความกล้าเสี่ยง ซึ่งมีข้อความทั้งหมด 7 ข้อความ และมีค่า Correlation Matrix และค่า Corrected Item-Total Correlation ดังนี้

Correlation Matrix

ข้อ	23	24	25	26	27	28	29
23	1.000						
24	.38529	1.000					
25	.03864	.03564	1.000				
26	.23270	.25491	.08225	1.000			
27	.11316	.13779	-.03935	.42831	1.000		
28	.31030	.21301	.07425	.48740	.21370	1.000	
29	.29309	.28922	.00871	.21475	.24081	.12116	1.000

ข้อ	Corrected Item-Total Correlation
23	.41159
24	.37258
25	.06697
26	.50839
27	.32365
28	.43304
29	.32701

$$\text{Alpha} = .62842$$

เมื่อพิจารณาค่า Correlation Matrix จะเห็นว่าข้อความที่ 25 มีค่าเป็นลบ 1 แห่ง และมีค่า Corrected Item-Total Correlation ค่า คือ = .06697 จึงพิจารณาตัดข้อความนี้ออกไป ทำให้ค่า Alpha เพิ่มขึ้นเป็น .67979 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

หลังจากพิจารณาคำหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ปรากฏค่าความเชื่อใจของแต่ละมาตรวัด ดังนี้

มาตรวัด ความพึงพอใจในงาน/อาชีพเดิม	มีค่า Alpha = .64048
มาตรวัด ความกล้าเสี่ยง	มีค่า Alpha = .67979
มาตรวัด การควบคุมตนเอง	มีค่า Alpha = .60070
มาตรวัด ความต้องการความสำเร็จ	มีค่า Alpha = .71709

2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

2.1 ขอบเขตประชากร

การกำหนดขอบเขตของประชากรในการศึกษาได้ให้ความสนใจแก่สตรีที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะสตรีที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็กลงในเขตกรุงเทพมหานคร การจำกัดขอบเขตของประชากรเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากความสะดวกในการเก็บข้อมูล

2.2 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเป็นแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งเป็นการเลือกตามความสนใจเฉพาะกลุ่ม โดยไม่ได้ใช้วิธีการสุ่ม เพราะไม่สามารถหารายชื่อสตรีที่ประกอบอาชีพแล้ว ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรทั้งหมดในกรุงเทพมหานครได้ กลุ่มตัวอย่างจึงมีลักษณะเป็นเพียง nonprobability sampling ซึ่งผลการศึกษาไม่อาจนำมากล่าวอ้างว่า เป็นลักษณะของประชากรทั้งหมด แต่ก็อาจใช้ทดสอบทฤษฎี และสมมติฐานในการวิจัยนี้ได้ตามวัตถุประสงค์

การเลือกตัวอย่าง ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.2.1 ผู้ประกอบการสตรีในธุรกิจขนาดเล็กซึ่งได้รายชื่อและที่อยู่จาก กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ของผู้ประกอบการสตรี ซึ่งมีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 2 ล้านบาท

2.2.2 สตรีผู้ที่ไม่ได้ประกอบธุรกิจ คือ สตรีที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากการประกอบธุรกิจส่วนตัว คือ

- ชำราชาการสตรี ของกรมฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
- ชำราชาการสตรี ของโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
- พนักงานรัฐวิสาหกิจสตรี แผนกคอมพิวเตอร์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT)
- พนักงานบริษัทเอกชน โรงงานอุตสาหกรรมสตรี นักศึกษาภาคค่ำที่ศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยครูธนบุรี โครงการ การศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บและรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนของผู้ประกอบการสตรีที่อยู่ในเขตอื่น ๆ ยกเว้นเขตพระนคร ที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ประมาณ 200 คน ส่วนในเขตพระนคร 100 คน และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ 150 คน นั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับความช่วยเหลือจาก ชำราชาการและพนักงานในหน่วยงานที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วย

ในกลุ่มผู้ประกอบการสตรีได้รับคืน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

ในกลุ่มสตรีที่ประกอบอาชีพอื่นได้รับคืน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้าง เครื่องมือวัด เพื่อวัดค่าแปรต่าง ๆ เพื่อใช้วิเคราะห์กับ

เครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคม (SPSS^x) เพื่อประมวลข้อมูลและจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัย สำหรับสถิติที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

4.1 การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของค่าความน่าเชื่อถือ (reliability) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัด

4.2 การใช้ตารางแจกแจงความถี่ (frequency) โดยระบุข้อมูลเป็นสำรวจและเพื่อพิจารณาและดูการกระจายโดยทั่ว ๆ ไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.3 การวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-square analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยใช้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-TEST